

Boele-nieuws

PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862

tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon

G. de Jong

E. H. Koch

HOOFDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer verschijnt in de
eerste week van november.

BIJ DE VOORPLAAT

De laatste der „Hoegh-verlengingen“, m.s.
„Hoegh BenIn“ wordt naar dok II gesleept.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

Mededeling van de politie

Juist voor het ter perse gaan van deze uitgave, ontvingen wij van de Gemeentepolitie te Ridderkerk het verzoek om onze lezers op het volgende attent te maken.

Het parkeren van auto's aan de Beneden Rijweg en aan de Ringdijk bij ons bedrijf leidde herhaaldelijk tot verkeersopstoppingen. Vooral 's avonds, bij het beëindigen van de werktijd, was dat veelvuldig het geval. Het vervoer van ons personeel werd ook sterk bemoeilijkt, doordat de daarvoor bestemde bussen geen plaatsje konden vinden met alle narigheden vandien.

De politie heeft voor dit probleem nu een oplossing gevonden door zowel aan de Beneden Rijweg als aan de Ringdijk bushaltes aan te brengen die door een geblokte markering, alsmede door de bekende haltebordjes van de Twee Provinciën zijn aangegeven.

Het parkeren van personenauto's op deze plaatsen is dus niet meer toegestaan en derhalve strafbaar.

De politie heeft ons medegedeeld, dat zij aanvankelijk soepel tegen overtreders zal optreden om gelegenheid te geven aan de nieuwe situatie te wennen.

Maar op korte termijn moet zij haar soepelheid laten varen en het „bonboekje trekken“. Liever doet zij dat echter niet. Vandaar dat zij ons verzocht deze mededeling te plaatsen.

Moeder Natuur

Onder deze titel verscheen onlangs in Elsevier's Weekblad een interessant artikel over de verregaande vervuiling, waaraan de mensheid zich schuldig maakt.

Voor dit artikel ontstond in brede kring grote belangstelling, omdat de auteur op een onthullende wijze de kritieke toestand beschrijft, waarin de mens zichzelf heeft gemaanoeuvreerd. Zo groot was de vraag naar het artikel, dat de uitgever besloot om een herdruk op klein formaat te maken, zodat het op grotere schaal verspreid kon worden. U vindt het ingesloten in dit Boele-Nieuws.

Het is geen prettige lectuur.

Al lezende besluit U een gevoel van onbehagen en U vraagt zich af, of het nu werkelijk zo droevig gesteld is als in het artikel wordt verteld.

Hoe U er ook over denkt en hoe Uw persoonlijke reactie ook is, een feit blijft, dat we niet genoeg met de neus op de feiten gedrukt kunnen worden. We zullen er allemaal van doordrongen moeten geraken, dat er een onverbiddelijk halt toegeroepen moet worden aan verdergaande verontreiniging en vervuiling. Aan wie moet een halt toegeroepen worden?

Wie zijn de vervuilers?

Hoewel het grootste aandeel uiteraard door bepaalde grote industrieën geleverd wordt, kunnen we onszelf helaas niet vrijpleiten.

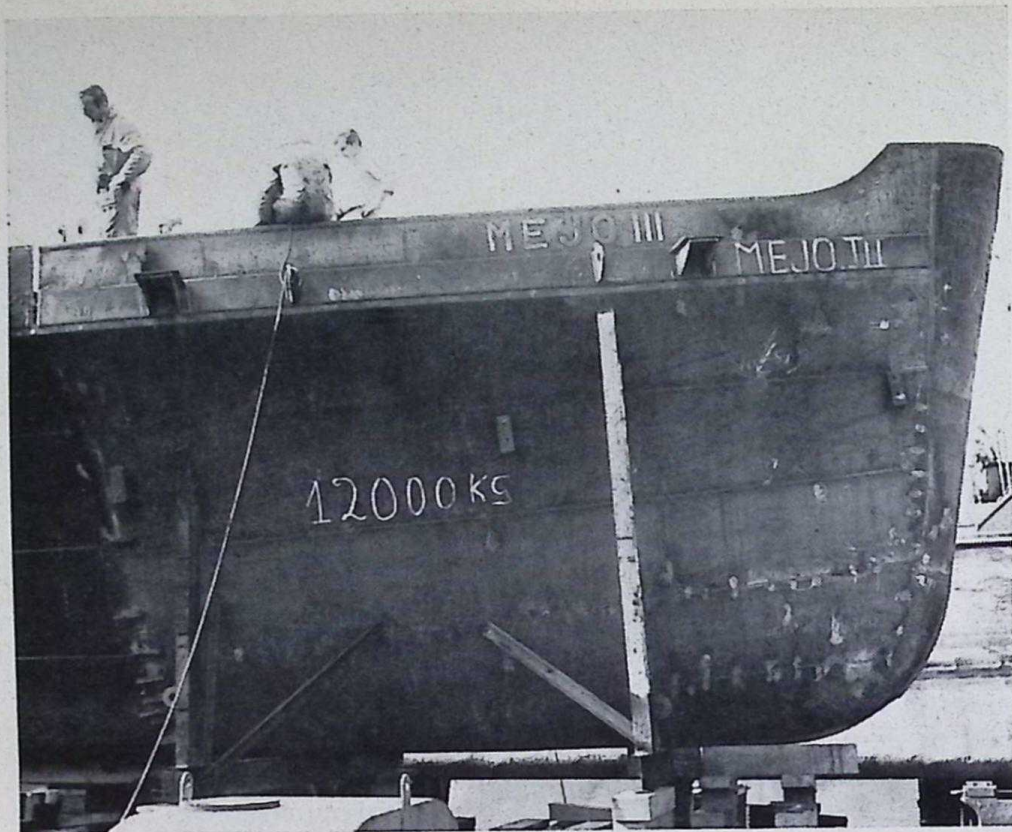
We zullen eerst de hand in eigen boezem moeten steken.

Voordat we een beschuldigende vinger uitsteken naar anderen, dient eerst in eigen huis de boel in orde te zijn.

Maar zolang onze wegen nog ontsierd worden door het afval van onze brave burgers, zolang onze sloten en vlieten nog worden misbruikt als stinkende afvoergoten, zolang nog afval wordt geloosd in ons toch al bedorven rivierwater, zolang de plastic-waren van hengelaars en watersportbeoefenaars nog over onze weilanden dwarrelen en in onze vaarten en meren drijven, zolang de automobilist zijn portierraam nog opent om sinaasappelschillen en sigarettenpeuken in de berm te gooien, zolang wij achteloos onze papierrommel op straat gooien, zolang we al die dingen nog doen, zijn we er nog niet aan toe een halt toe te roepen aan anderen.

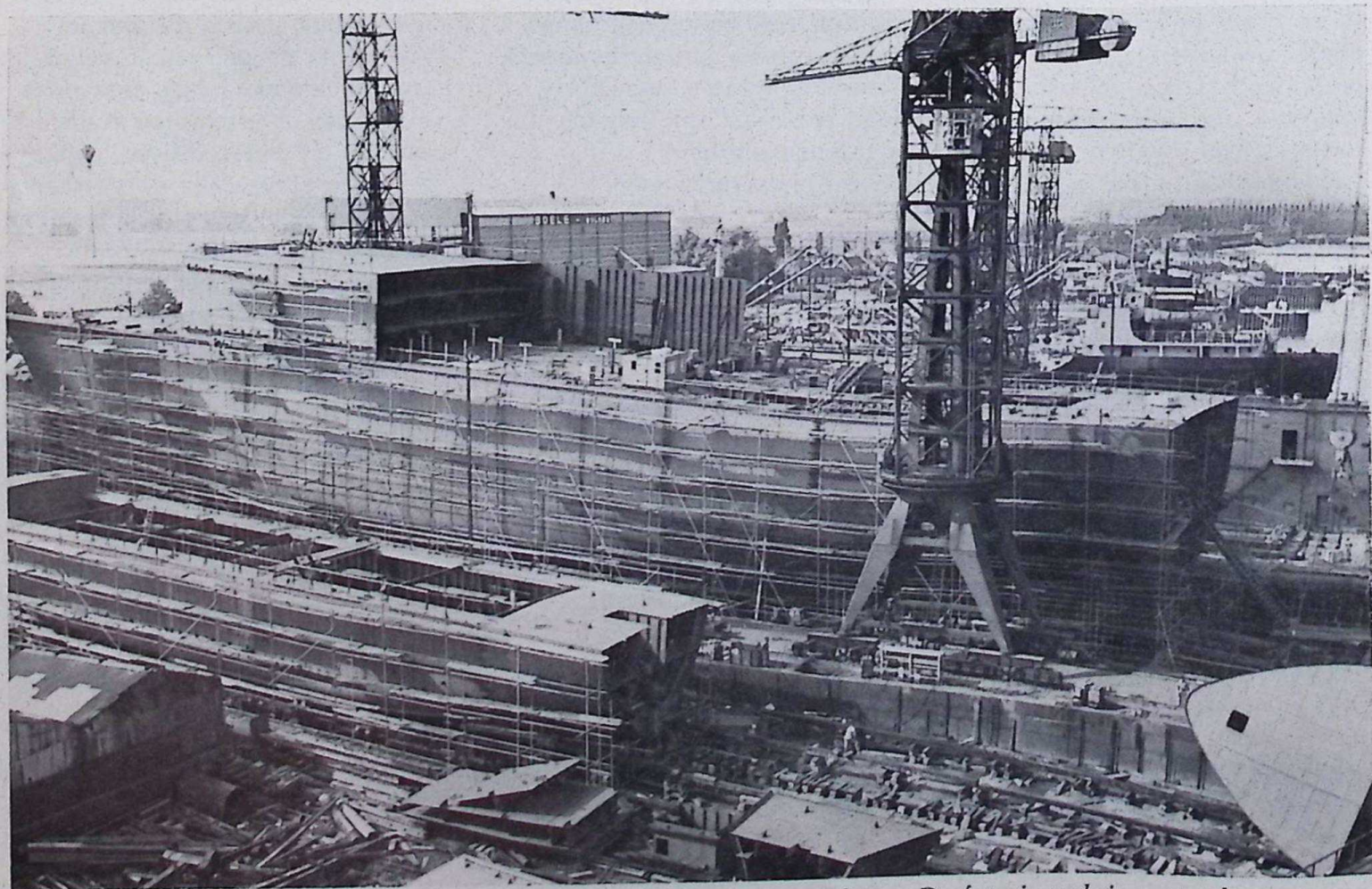
Dan zullen we eerst zelf in dit opzicht ons leven moeten verbeteren.

*verschoont niet langer
onze vuile luijer*

MEJO III. Weliswaar niet precies zoals vroeger, maar zeker een fraaie kop.

SEPTEMBER OP DE WERF

BNO. 1042 EN 1040. Op het moment doet dit plaatje al weer wat oud aan. De foto is toch in september genomen. Sindsdien is er weer zo'n 600 ton op bouw nr. 1040 bijgebracht, naar voor, naar achter en naar boven. Durft U overigens een gok te doen naar het aantal stellingpijpen?

Doorlopend door zonnig zomerweer geholpen komen tot dusver onze meest optimistische plannings iedere keer weer uit.

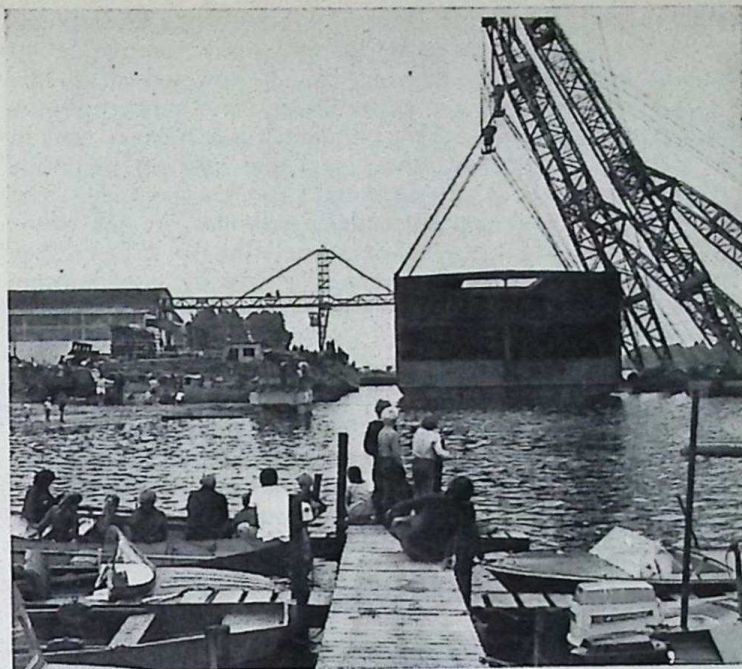
Toen wij, in het heel vroege voorjaar, onze orderportefeuille tot November vol zagen raken, sloeg menig een de schrik om het hart. Immers, naast het voor ons doen, heel grote nieuwbouwproject dat bij ons „1040” heet, lagen de plannen voor de beide gastankers 1041 en 1042 klaar; en daarbovenop werden, bijna gelijktijdig, de verlengingen van 5 grote schepen opgedragen. De laatste moest begin October varen . . .

En zie, terwijl wij dit schrijven, half September, vaart de „Hoegh Benin” als laatste van de vijf dok 2 uit, verlengd en daarnaast voorzien van een paar flinke lappen nieuwe huid. Nog 1 week afmaakwerk voor de wal en zij mag op 25 September gaan varen.

Wat minstens zo belangrijk is, het nieuwbouwprogramma heeft er niet veel onder geleden, dank zij een paar kunstgrepen en doorlopende aandacht.

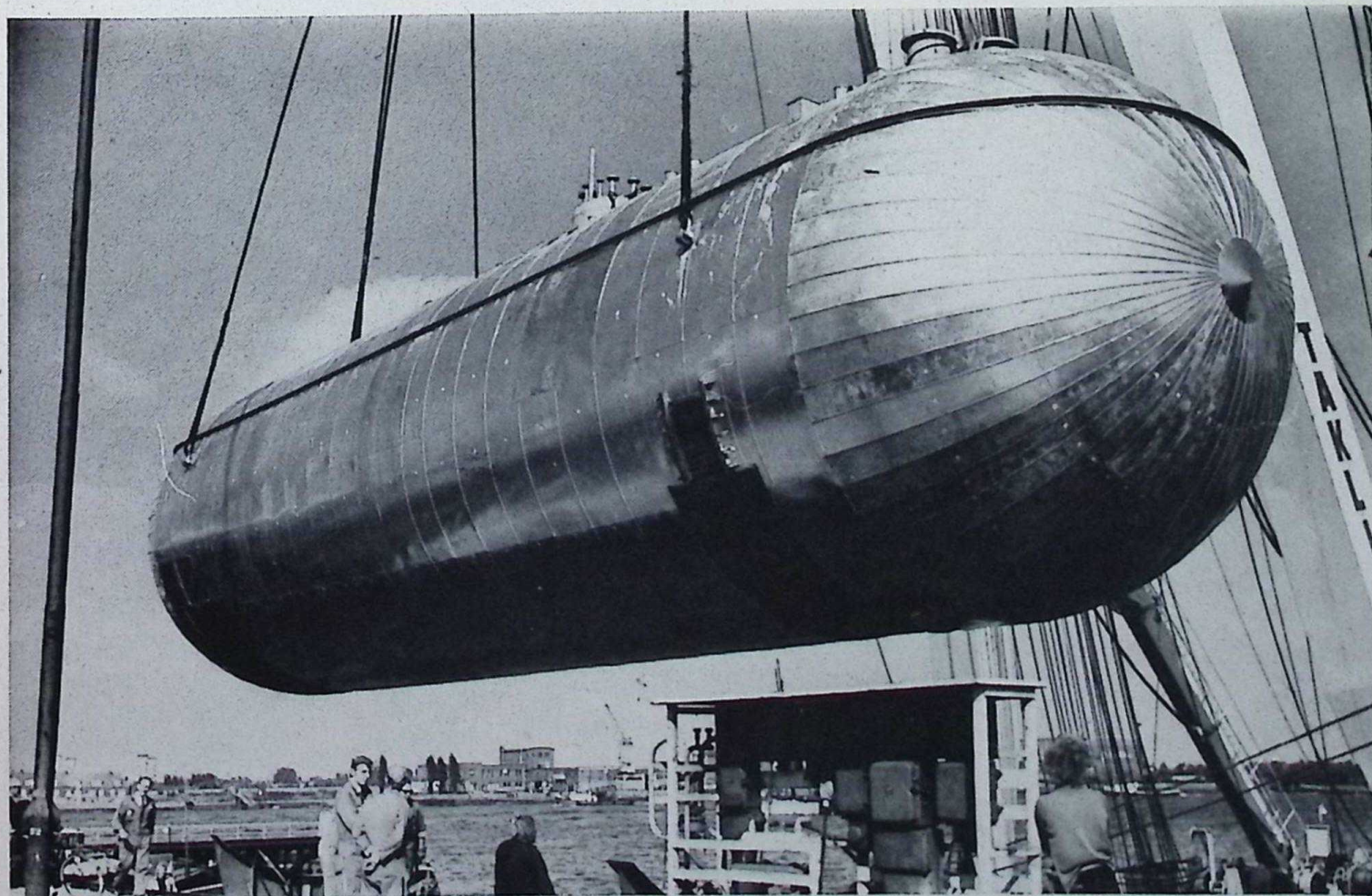
Bouwnummer 1041 kreeg op 10 September haar gastank. Het gevaarte van zo'n 175 ton was slechts met moeite in het ruim te krijgen. Trouwens, 9 cm is geen ruimte voor zo'n joekel van een tank, hangend in takels van een schommelende bok boven een ruim van een eveneens slingerend schip. Het geeft een beetje griezelig idee. 't Is weer achter de rug. En eind October zal het schip kunnen worden overgedragen.

Haar iets grotere zusje, bouwnummer 1042, is „dicht”. Begin November moet zij „glijden”, om daarna 2 stuks

HOEGH BENIN.

Hoja-Aalst bouwde voor ons het nieuwe middenstuk. Een deel van deze werf is 's zomers camping. De vakantiegangers werd aangeprept dat de kampleiding het tewaterzetten van de sekte met de „Simson” en de „Kolossus” speciaal als attractie voor hen organiseerde.

BNO. 1041. Het van de bak lichten was een koud kunstje. Het in het ruim op haar plaats zetten, met 9 cm. speling, ging wat moeilijker. In ieder geval was het leuk om naar te kijken.

tanks in haar ruimen te krijgen. Op zaterdag 25 September kreeg het autotransportschip, bouwnummer 1040 haar achterpiek, zo'n stukje van 180 ton, geheel in lasloods West pasklaar gemaakt. De enorme garageopbouw geeft het schip een machtig aanzien. Gaat u maar eens in de Paul Krugerstraat staan met het gezicht naar de rivier! Inmiddels is op de werf Oost aangevangen met het maken van de accommodatie-opbouw, in één groot stuk van ca. 200 ton. Na de stapelloop op 2 December wordt dit dekhuis geplaatst, gelijk met de hoofdmotor. Een kijkje in de motorkamer leert dat ook de bankwerkers en pijpenleggers de zaak serieus aanpakken.

En baas Hoogendijk liet onderwijl, onder het motto „'t kan maar gebeurd zijn” „buitenom onderwater” een paar lagen zilver spuiten (geen echt zilver, dat begrijpt u).

Op een wat laag pitje draaide de „Soya Atlantic”. Gigantische hoeveelheden staal en machinerieën worden door Frank Rijdsdijk gesloopt en van boord gedraaid. Onderwijl zijn we nu gestart met het maken van een nieuwe motorfundatie en de ruim 1000 ton zijkasten. U wist reeds dat het een werkschip met een 800 tons kraan moet worden. Inmiddels werden de laadhoofden deels verbouwd, deels dichtgemaakt.

De „Beaverpine” ging eerst in dok voor wat shades en een boel sloopwerk. Begin October gaat zij helling 2 op

voor haar verbouwing tot containerschip, welke voor de Kerst achter de rug moet zijn.

De fantasie van onze spantenvloer mensen werd op de proef gesteld voor een nieuwe kop van de „Mejo III”. De oude kop was foetsie, en hoe zij was geweest was niet meer na te gaah. En het moet gezegd dat vriend en vijand moeten erkennen dat deze nieuwe kop veel fraaier is dan... enz.

De „Bow Queen” had kennelijk aan de grond gezeten. Wij zagen de mensen van baas de Baat tenminste bezig om zo'n 13 tal nieuwe vlakplaten van fors formaat op haar plaats te brengen.

De „Visurgia” kreeg, naast herstel van huidschade SB- en BB vóór, zo'n 70 meter nieuwe kim, de Mobil Oil 22 een nieuwe kop.

Op helling I lag de Propania voor herstel van huidschade aan SB. Het schip was bij ons gebouwd, dus we wisten er alles van.

De „Beverwijk 4” kwam om „even” opgetuigd te worden met haar emmertjes. Oude bekenden keerden terug, zoals de „Oak”, de „Borgnes”, de „Duchess of Holland”, en de „Haniël Kurier”.

Op deze en op de talrijke nieuwkomers klommen Boelemensen aan boord, en niet alleen om de kapitein te begroeten.

BOW QUEEN. Het vlak was één groot gapend gat.

Op deze wijze werden 4000 zakken gevuld.

4000 ZAKKEN EN 17000 BLOKKEN

Dit artikel handelt over 4000 zakken en 17.000 blokken. En over duizenden zweetdruppels, maar dat aantal is niet met zekerheid vast te stellen.

't Gaat over de Norvest, dat kleine tankertje, dat al sinds eind juli 1971 aan de aanbouwkaai Oost ligt en waarvan U zich misschien al afgevraagd had: wat is er toch met dat ding aan de hand? Wel, dat ding heeft ons een kluit werk bezorgd om U tegen te zeggen. Niet voor onze eigen mensen, want, om eerlijk te zijn: wij hebben er niet zo bar veel aan te doen gehad. Maar wel de fa. van Eyk en de N.V. Walraven.

De zaak is namelijk, dat deze Norvest een geheel nieuwe isolatie moest hebben in vijf centertanks. De boot, een Noor, vaart in charter voor Polen en heeft de twijfelachtige eer om vloeibare zwavel te mogen vervoeren. En zwavel wil alleen maar vloeibaar blijven als ze gekoeld wordt door een temperatuurtje van 116° Celsius. U begrijpt, dat de tankwanden dan wel het één en ander te doorstaan krijgen. De isolatie, die in de tanks was aangebracht, heeft het dan ook af laten weten. 't Bleek, dat de zwavel de isolatie, o.m. bestaande uit schuimglas, danig had aangetast en er zat maar één ding op: er uit met de hele isolatie-troep.

4000 zakken

De boot kwam naar Boele en na een dokbeurt ging de fa. v. Eyk voorlopig de oude isolatie en de gestolde zwavel, die zich met grote hoeveelheden in de tanks had vastgekoekt, te lijf. Maar waar moet je al die chemische rommel laten? De diverse gemeenten in de omtrek waren er niet erg happig op om die troep op hun stortplaatsen te krijgen en... volkomen terecht. Ze weigerden pertinent. Dumpen op zee? Dat nooit! We weten maar al te goed, dat de mensheid op deze manier haar eigen graf delft. De oplossing werd voorlopig gevonden door alle afval in papieren zakken te doen en tijdelijk op te slaan in het droge laadruim. Daar liggen nu ongeveer 4000 zakken met rommel. De kapitein zal later proberen deze ongewenste lading in Polen te verkopen voor ophoogmateriaal.

17.000 blokken

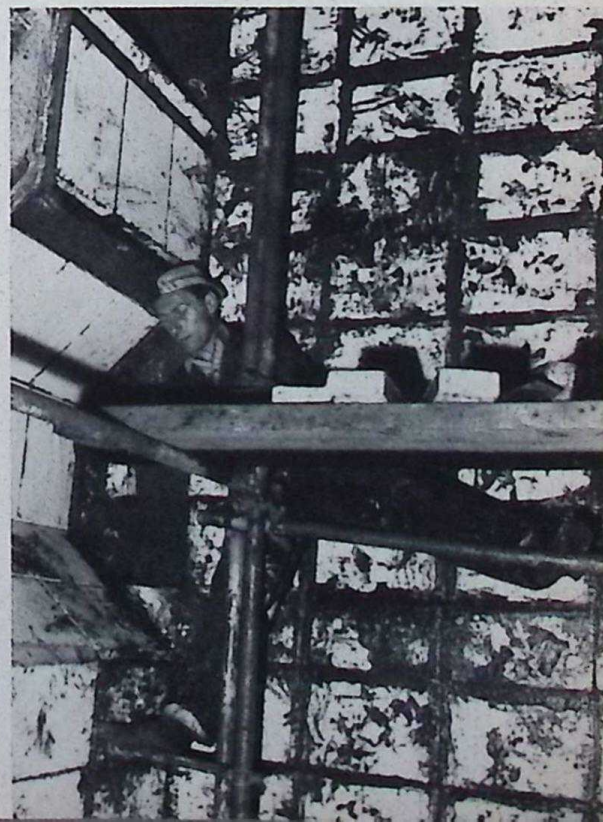
Het aanbrengen van nieuwe isolatie heeft vele hoofdbrekens voor de eigenaar gekost. Allerlei „chemische” firma's werd om advies gevraagd over de aard van de nieuw in te brengen isolatie. Alle adviezen werden in gezamenlijk overleg bekeken en als beste oplossing kwam uit de bus, dat weer schuimglasblokken zouden worden toegepast. De

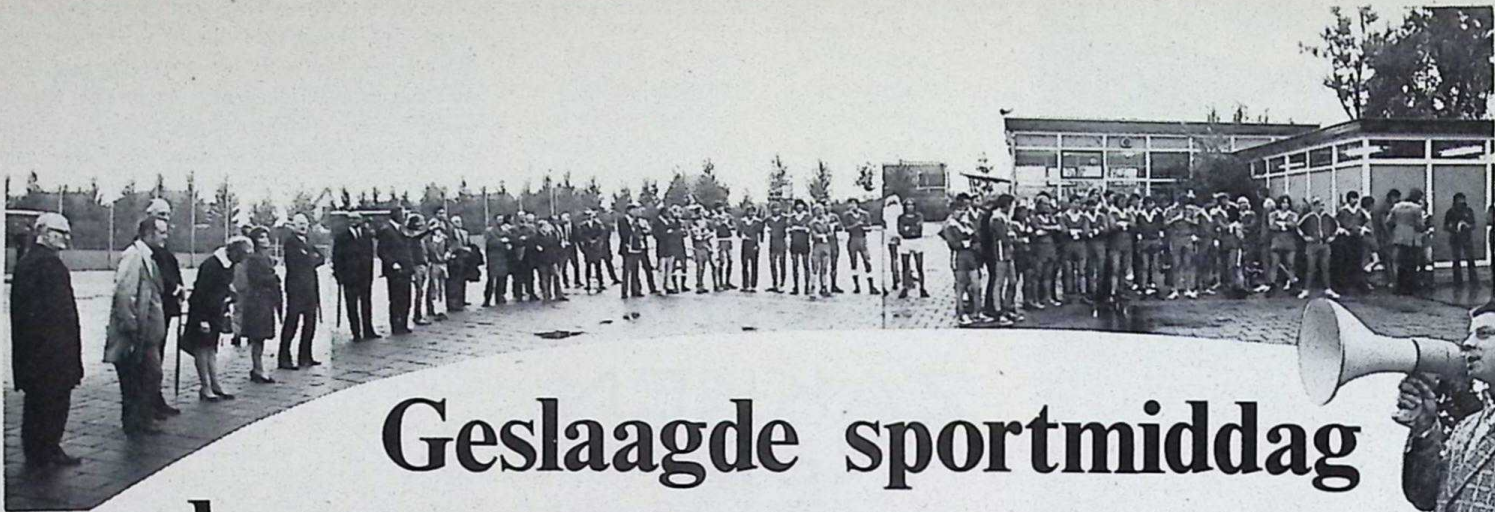
blokken werden eerst tweemaal geperfd om de poriën dicht te krijgen en daarna voorzien van een polyester-laag. De sluitlaag wordt gevormd door een laagje rubber. Deze blokken moeten op de stalen tankwanden gelijmd worden wat weer een probleem apart is. De mensen van de N.V. Walraven, die dit isolatiekarwei uitvoerden, mochten zo ± 17.000 blokken isolatiemateriaal in de tanks plakken. Het spul, dat hiervoor gebruikt wordt, is gemeen goedje en oranje-rood van kleur. Zit het eenmaal aan je kleren, dan krijg je het er ook niet meer af. De werkers aan dit karwei waren dan ook van top tot teen in een vettig rood kleed gestoken. Wellicht is de Norvest op dit moment reeds vertrokken en de vraag is nu, of het nieuwe isolatiemateriaal zal beantwoorden aan de verwachtingen die men er van heeft.

Het losbikken van gestolde zwavel op de tankbodem.

Isolatieblokken plakken vereist soms gymnastische toeren.

Geslaagde sportmiddag door en voor de leerschooljeugd

Twee uren voordat de jaarlijkse sportmiddag van de leerschooljeugd een aanvang zou nemen, viel traag één regendruppel naar beneden, vijf minuten later gevolgd door een tweede. Weer een minuut later spatte druppel no. drie loom op een straatsteen. Het waren voorboden van een plensbui van heb-ik-jou-daar. Met bakken viel de regen op het sportveld en de leden van de organiserende sportcommissie keken elkaar mistroostig aan . . . dat wordt niks, jongens! Daar gaat onze sportmiddag van 27 augustus 1971!

Maar ziedaar, toen voorzitter Jaap Kraak te één uur de megafoon aan zijn mond bracht om een welkomstwoord tot de gasten te richten (wat heel aardig lukte), was het droog. Alle paraplu's werden gesloten en de sportmiddag geopend. Traditiegetrouw gebeurde dat met het hijsen der vlaggen, waarna we gingen kijken naar wie het snelste 100 meter hard kon lopen. De heer D. v.d. Velden had het genoeg om de startschoten te lossen, maar, eveneens traditiegetrouw, deed dat beroerde pistooltje het weer niet. Reeds kwam de heer Maathuis aangerend met een handaangedreven reserve-starter, zijnde twee plankjes met handgreep, wat bij doelmatig gebruik een aardig klapje oplevert. Zodoende werden er geen startschoten gelost, maar startklappen geslagen.

Een minder serieus onderdeel van het programma was het hindernis lopen. Eerst een stukje steltlopen (waar de meesten niks van terecht brachten), dan onder een zeil door (waarop de reeds eerder genoemde plensbui talrijke plassen had gedeponeed), vervolgens door een autoband kruipen en tenslotte over een soort steile klapbrug. Om het niet al te gemakkelijk te maken was deze stellage grondig met

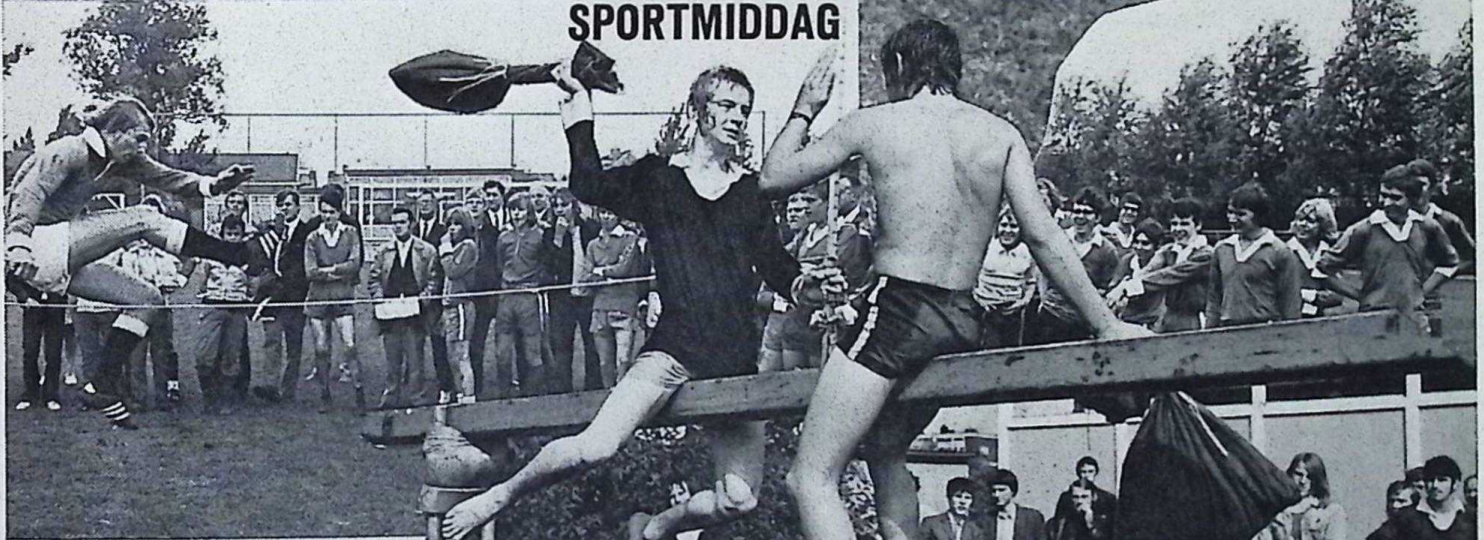
groene zeep bewerkt, waardoor het stellig leuker was om naar het spel te kijken dan er aan deel te nemen.

Onder de kijkers ontdekten we o.a. de heer Joh. Boele en echtgenote, mevrouw G.J. Boele en later kwam ook loco-burgemeester C.J. v.d. Berg van zijn belangstelling blijk geven. Het hoogspringen en touwtrekken waren op hetzelfde tijdstip gepland en het touwtrekken haalde daarbij uiteraard de grootste kijkdichtheid. Merkwaardigerwijs was het tenslotte een bankwerkersgroep, die het sterkste bleek. Trouwens, over het algemeen waren de bankwerkers wel de beheersers van deze sportmiddag. Na het ringsteken op de fiets volgde de finale hardlopen 100 meter, die onbedreigd werd gewonnen door Bas Provely in de tijd van 12.0 seconden.

Laatste onderdeel vóór de jaarlijkse voetbalwedstrijd was een zeskamp-achtige aangelegenheid onder de titel: zakslaan. Twee jongens gaan tegenover elkaar op een evenwichtsbalk zitten en moeten proberen om elkaar met een zak stro van de balk af te rammen. Om de val te breken had men uitgedacht (vermoedelijk 'n uitdenkertje van personeelszaken), dat de balk het beste opgesteld kon worden boven een grote bak met kil kraanwater. Dat is wel koud, maar het doet niet zo'n zeer. De hele stellage was een Cieraad voor het oog en de bouwers (onder leiding van stellingmakersbaas De Jager) bleken deugdelijk werk verricht te hebben. Twintig deelnemers gingen elkaar op deze balk te lijf. Zorgvuldig doopten ze de strozak eerst in het water om de optaters, die ze in gedachten hadden, nog wat meer porrie mee te geven. En er werden lellen verkocht, die er niet om logen. Twee zakslanders bleven tenslotte over, Jan Kooy en Jo Heuvelman. Maar hoe Jan ook

**BEELDEN
VAN EEN
SPORTMIDDAG**

sloeg en hoe Jo ook ramde, geen van beiden wensten in des Jagers bak te plonsen. Ze bleven waar ze waren. Tenslotte moest de strijd op scheidsrechterlijke uitspraak beslist worden en daardoor werd Jan, als uitdeler van de meeste klappen, tot winnaar uitgeroepen.

Hoogtepunt van de sportmiddag blijft altijd het sluitstuk: de voetbalwedstrijd tussen scheepsbouwers en bankwerkers. 't Werd een goede, sportieve wedstrijd, waarvan de aftrap werd verricht door Liesbeth Boele, die de voorkeur gaf aan een taktisch tikje naar één der scheepsbouwers, die haar het leukste leek. Een geanimeerde strijd ontbrandde en het was al gauw duidelijk, dat de bankwerkers de beste ploeg hadden. En toch duurde het tot na de rust, voordat hun overwicht in doelpunten uitgedrukt kon worden. Zelfs moesten ze nog enige tijd tegen een 1-0 achterstand aanhikken, omdat bij een uitval de scheepsbouwers wel degelijk blij gaven van spelinzicht. Eén der scheepsbouwers was korte tijd daarna zo vriendelijk om hands te maken in het strafschopgebied en de penalty, die de resolute scheidsrechter Joh. Huizer daarvoor als strafmaat moest hanteren, werd feilloos benut. Pas toen begon de bankwerkersploeg als een goed door Boele gereviseerde machine te draaien, resulterende in nog twee gave doelpunten. Eindstand 3-1. Hiermee veroverden de bankwerkers definitief de wisselbeker, omdat het hun derde achtereenvolgende overwinning was. 't Was echter niet de originele beker, die ze kregen, want deze was zwaar gehavend uit het leerschoolbrandje tevoorschijn gekomen. De prijsuitreiking werd verricht door... jawel, door de heer Stibbe, die voor deze gelegenheid zijn nieuwe job in Den Haag tijdelijk had verlaten om bij de sportdag aanwezig te zijn. Hij werd daarbij uiteraard vergezeld door zijn pijp en dat gaf aan het geheel iets eigens en vertrouwds.

Plons in de koude bak.

Aanvoerder Jan Kooy neemt voor de bankwerkers de wisselbeker in ontvangst.

Hier volgen de uitslagen:

100 m. hardlopen

1. B. Provily
2. A. Schelling
3. K. de Wit.

Hindernislopen

1. F. Kranenburg
2. B. Haaksema
3. D. Kieviet.

Hoogspringen

1. B. Provily 1.60 m.
2. E. Koops 1.60 m.
3. E. de Ronde 1.55 m.

Touwtrekken

winnaar groep 2 van de bankwerkers.

Ringsteken

1. S. Miog
2. E. Brandt
3. M. Heeger.

Zakslaan

1. J. Kooy
2. J. Heuvelman
3. A. Kooyman.

Voetbal

Scheepsbouwers—bankwerkers: 1-3.

De sportcommissie. V.l.n.r. L. Kaleta, W. Monhemius, J. Kraak, M. Dam en E. Siertsema.

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ONDERNEMINGSRAAD GEHOUDEN OP VRIJDAG 10 SEPTEMBER 1971 OM 12.45 UUR

Aanwezig: De Voorzitter en 16 leden van de O.R., de heren G. J. Cieraad en D. v.d. Velden.

De heer B. L. de Weerdt is wegens vakantie absent.

Agendapunt 1. Opening

De voorzitter opent de vergadering met een welkom, waarna de heer Pottuit de gelegenheid krijgt zijn dank uit te spreken voor de belangstelling ondervonden van de O.R.-leden en bloemen en cadeaus ter gelegenheid van zijn 25-jarig dienstjubileum.

Agendapunt 2.

Aan de leden van de O.R. zijn toegezonden 3 voorstellen nl.

- een voorstel tot wijziging vrijwillige uitkeringen;
- een voorstel tot regeling ten aanzien van medewerkers, die volledig arbeidsongeschikt worden en uitkering zullen ontvangen krachtens de Wet Arbeids Ongeschiktheid (W.A.O.);
- een voorstel tot wijziging van het winstdelingsreglement.

De O.R. leden hebben over deze voorstellen onderling overleg gepleegd. Namens de leden spreekt de Secretaris zijn waardering voor de voorstellen uit. Hij brengt tevens namens de O.R. leden een aantal opmerkingen en vragen naar voren, welke door de leiding van het bedrijf en de medewerkers die de 3 voorstellen hebben voorbereid nader moeten worden bestudeerd. Na deze studie zullen eventuele

wijzigingen ten aanzien van de huidige tekst van de voorstellen met de secretaris en enkele leden van de O.R. worden besproken. Wanneer men het daarover eens is, zullen de voorstellen in het bedrijf worden bekend gemaakt.

Agendapunt 3.

a. Besloten werd, met ingang van 12 september 1971, de overwerktoeslagen als volgt te wijzigen:

- Alle overuren, alsmede de uren van de nachtdiensten van maandag op dinsdag t/m vrijdag op zaterdag van 22.30 - 7.30 uur: een toeslag van 50% van het uursalaris. Behalve de overuren genoemd onder 2 en 3.
- Overuren op zaterdagen van 7.00 - 16.00 uur: een toeslag van 75% van het uursalaris.
- Overuren op zaterdagen van 16.00 - 24.00 uur, op zondagen van 0.00 - 24.00 uur, op maandagen van 0.00 - 5.00 uur en op de in de c.a.o. genoemde feestdagen van 0.00 - 24.00 uur: een toeslag van 100% van het uursalaris.

N.B. Om administratief fouten te vermijden is het noodzakelijk dat van de op een zaterdag of maandag gewerkte overuren het tijdstip van aanvang en het tijdstip van einde van het overwerk nauwkeurig wordt vermeld.

b. De 4-wekelijkse toeslag van f 31,— voor medewerkers van 21 jaar en ouder (voor de jongeren is de toeslag wat lager) is vanaf 12-9-1971 in het salaris verwerkt.

Daar de agenda geen rondvraag vermeldt, sluit de voorzitter om ± 15.30 uur de vergadering.

UITSLAGEN ONDERLINGE VOETBAL COMPETITIE 1971

Administratie	—	Scheepsbouw	0—3
Combinatie	—	Koperslagerij	0—1
Lasloods	—	Machinefabriek	1—1
Scheepsbouw	—	Combinatie	8—1
Koperslagerij	—	Lasloods	3—2
Machinefabriek	—	Administratie	4—1
Scheepsbouw	—	Machinefabriek	2—0
Combinatie	—	Lasloods	1—3
Administratie	—	Koperslagerij	1—5
Lasloods	—	Administratie	1—1
Koperslagerij	—	Scheepsbouw	1—3

STANDEN t/m 11-9-71

Scheepsbouw	10—16 (Kamp.)
Lasloods	10—10
Koperslagerij	10—10
Machinefabriek	9—9
Combinatie	9—8
Administratie	10—5

GESPEELDE VRIENDSCHAPPELIJKE WEDSTRIJDEN

Scheepsbouw	—	R.V.V.H. combinatie	0—3	Boele combinatie	—	van Dam combinatie	3—5
Machinefabriek	—	Provinciale verz.	7—3	Koperslagerij	—	Bakker	2—1
Combinatie	—	Taselaar	2—1	Boele combinatie	—	L.S. Machinefabriek	3—1
Administratie	—	Matab. Smit	5—1	Boele combinatie	—	Ommen e/d. Groot	2—2
Boele combinatie	—	Bornkamp	5—1	Lasloods	—	Areo Pages	4—4
Combinatie	—	van Splunder	2—5				

Kunt u nog schaken, schaak dan mee

DE HEER G. J. CIERAAD DAAGT

Op dinsdagavond 9 november a.s. zal in onze kantine een bijzonder schaak-evenement plaatsvinden. Althans, als alle Boele-schakers bereid zijn om een spektakelstuk op touw te zetten. De zaak is deze. De heer Cieraad, hoofd personeels-zaken, is een goed schaker. Zo goed, dat hij denkt het op te kunnen nemen tegen zo'n 30 schakers tegelijkertijd. Desnoods meer.

Hij daagt U hierbij uit om deel te nemen aan een simultaanwedstrijd, waarbij hij van bord tot bord zal lopen om zo strijd te leveren tegen een overmacht. Hij denkt daarbij toch wel een score te behalen van rond de tachtig procent.

Hoe goed schaakt de heer Cieraad? Dat weten we niet. We kunnen alleen maar nagaan hoe zijn schaakcarrière geweest is en daaruit bepaalde conclusies trekken. Het schaken kreeg hem al vroeg te pakken, want het begon allemaal op de lagere school, toen een vriendje hem

de eerste beginselen bijbracht bij een partijtje „jongensschaak”. Dat was in 1935.

Dit jaartal vermelden we met opzet, want voor de schaakwereld was het een bijzonder jaar. Althans, zeker voor de Nederlandse schaakwereld. Want in 1935 werd Dr. Max Euwe wereldkampioen. Zodra een bepaalde soort sport topmensen opbrengt, gaat die sport plotseling grotere belangstelling genieten en ook meer beoefenaars krijgen. In 1935 leefde heel Nederland, schakers en niet-schakers, in de ban van de tweekamp Euwe—Aljechin. Euwe won en werd daarmee de eerste en tot nu toe enige Nederlandse wereldkampioen. Ook de jongen Ger Cieraad werd door de grote Max Euwe geprikkeld om het boeiende schaakspel met meer dan gewone interesse te beoefenen. Tijdens zijn H.B.S.-periode deed hij dat door te spelen tegen mede-scholieren, maar zodra het

einddiploma in zijn zak was, werd hij lid van de schaakvereniging „De Dom” in Utrecht. Hij begon uiteraard in het laagste tental, maar in twee jaar tijd zat hij aan het eerste bord van het eerste tental. „De Dom” speelde in een onderafdeling van de Kon. Ned. Schaak Bond. De oorlogsjaren verlamden de spelactiviteiten, maar in 1945 werd het schaken weer hervat. In 1945 ging „De Dom” naar de 1e klasse van de onderafdeling, maar de kwaliteit van de toenmalige „Domschakers” was zo hoog, dat de vereniging snel opstoomde naar de Hoofdklasse van de K.N.S.B. In 1954 veranderde de heer Cieraad van werkring, wat hem naar Delft voerde. Hier werd hij lid van de Delftse Schaakclub. Naast het spelen in verenigings/competitieverband deed hij ook mee aan persoonlijke kampioenschappen. Te Utrecht werd hij enkele malen tweede en derde in de strijd om het persoonlijk kampioenschap van Utrecht, maar slaagde er niet in om de titel te bemachtigen. Wel werd hij kampioen van Delft en Pijnacker, maar, zo zei hij zelf, dat mag je niet zo hoog aanslaan als het kampioenschap van Utrecht. Onwillekeurig rijst de vraag of de man, die ontelbare wedstrijden schaakte, ook in het geweer is geweest met schakers van naam. Donner bijvoorbeeld.

„Nee, tegen Donner heb ik nog nooit gespeeld. Wel driemaal tegen Euwe. Tweemaal kreeg ik een broekje, maar laat ik nou ook een keer van hem gewonnen hebben!”

De heer Cieraad tijdens een competitie-wedstrijd te Delft.

ALLE BOELE-SCHAKERS UIT

„Vindt U schaken typisch een spel voor intellectuele mensen?”

„O nee, beslist niet. 't Is misschien wel zo, dat het spel populairder is bij intellectuelen, omdat het denken in die kringen een belangrijker bestanddeel van hun doen en laten vormt. Maar topschakers komen uit alle kringen voort. Dat vind ik juist een leuk facet ervan. In Delft bijvoorbeeld verloor ik meermalen van de kampioen Van der Sluis, een boorder. De topschaker Van Scheltinga is timmerman. Nee, ontwikkeling behoeft er niets mee te maken te hebben.”

„Wel eens tegen Van Scheltinga gespeeld?”

„Ja, éénmaal, 't werd remise.”

„Maakt u speciale studie van het schaken?”

„Nee, dat niet. 'k Zou het wel willen, maar 'k heb dezelfde handicap waar iedereen mee schijnt te worstelen: tijdgebrek. Wat ik wel doe, is het verzamelen van boeken over schaken. Zodra zich een gelegenheid voordoet, stroop ik antiquariaten af om oude boeken op de kop te tikken.”

Ziezo. We weten nu het één en ander af van de schaker, die U uitdaagt om het tegen hem op te nemen. En nu begrijpt U wel, dat het niet in de eerste plaats een prestige-kwestie wordt voor U en de heer Cieraad. Voorop staat, dat een leuke wedstrijd georganiseerd wordt, waaraan deelnemers, zowel als toeschouwers, plezier zullen beleven. 't Kan een attractie worden, die we hier nog niet eerder meegemaakt hebben.

't Probleem is voorlopig of we een voldoende aantal schakende Boele-medewerkers bij elkaar kunnen krijgen. We moeten minimaal 20 deelnemers hebben om de wedstrijd attractief te maken. Het maximaal aantal is in overleg met de heer Cieraad vastgesteld op 35. We zullen zo afspreken: Na het verschijnen van dit Boele-Nieuws kunnen aanmeldingen gedaan worden bij de redactieleden van ons personeelsblad of bij afd. personeelszaken *). Zodra het maximum-aantal van 35 is bereikt, sluit de aanmeldings-tijd. Wie het eerst komt. . . .

Mochten we het minimum-aantal van 20 niet halen, dan zullen we proberen een paar „vreemden” aan te trekken, maar liever doen we dat niet. Nogmaals de datum:

Dinsdagavond, 9 november 1971

Aanvang 20.00 uur.

Een paar dingen nog: Bij Uw aanmelding gelieve U op te geven of U zelf een

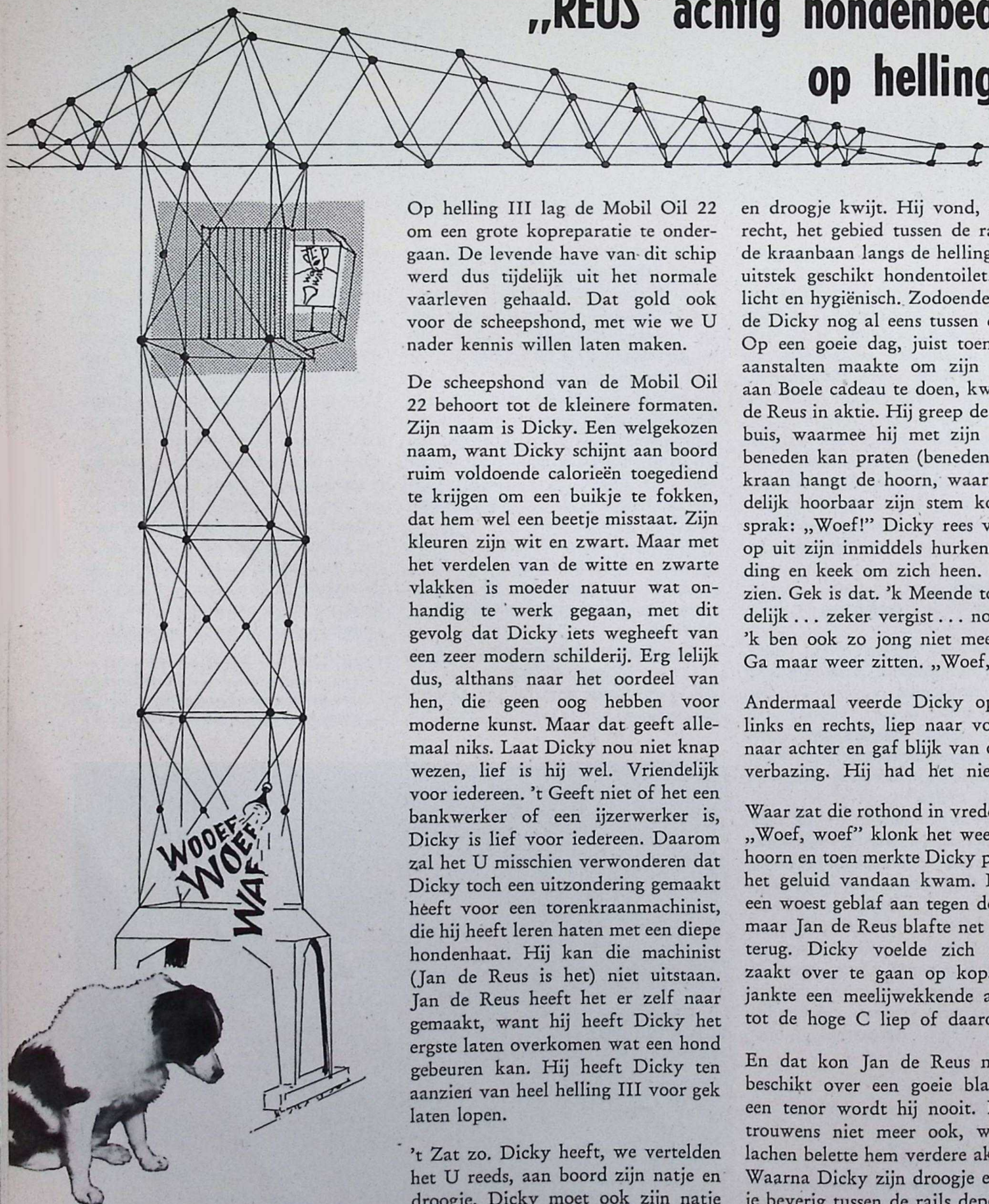
schaakspel mee kunt brengen. De afmetingen van het bord doen er niet zo veel toe. Echter, zakschaakspelen zijn ongewenst. „Dan word ik tureluurs”, aldus de heer Cieraad. Aan elke deelnemer, die kans ziet om de heer Cieraad te verslaan, wordt een attentie uitgereikt. Een extra prijs wordt toegekend aan degene, die het eerst door de uitdager van de tafel geveegd is. U behoeft geen bestschaker te zijn om aan deze simultaanwedstrijd mee te doen. U moet natuurlijk wel weten welke bewegingen de stukken mogen of moeten maken, maar een bollebof behoeft U niet te zijn. U hebt tenslotte 35 x meer bedenktijd dan de uitdager en bovendien . . . 't gaat in de eerste plaats om de aardigheid. Uw aanmelding wordt gaarne ingewacht.

*) Dat geldt niet alleen voor nog in dienst zijnde medewerkers, maar ook gepensioneerden zijn van harte welkom. Huisgenoten kunnen zich ook aanmelden.

De grote strijd om het wereldkampioenschap in 1935, Euwe—Aljechin!

„REUS” achtig hondenbedrog op helling III

Op helling III lag de Mobil Oil 22 om een grote kopreparatie te ondergaan. De levende have van dit schip werd dus tijdelijk uit het normale vaarleven gehaald. Dat gold ook voor de scheepshond, met wie we U nader kennis willen laten maken.

De scheepshond van de Mobil Oil 22 behoort tot de kleinere formaten. Zijn naam is Dicky. Een welgekozen naam, want Dicky schijnt aan boord ruim voldoende calorieën toegediend te krijgen om een buikje te fokken, dat hem wel een beetje misstaat. Zijn kleuren zijn wit en zwart. Maar met het verdelen van de witte en zwarte vlakken is moeder natuur wat onhandig te werk gegaan, met dit gevolg dat Dicky iets wegheeft van een zeer modern schilderij. Erg lelijk dus, althans naar het oordeel van hen, die geen oog hebben voor moderne kunst. Maar dat geeft allemaal niks. Laat Dicky nou niet knap wezen, lief is hij wel. Vriendelijk voor iedereen. 't Geeft niet of het een bankwerker of een ijzerwerker is, Dicky is lief voor iedereen. Daarom zal het U misschien verwonderen dat Dicky toch een uitzondering gemaakt heeft voor een torenkraanmachinist, die hij heeft leren haten met een diepe hondenhaat. Hij kan die machinist (Jan de Reus is het) niet uitstaan. Jan de Reus heeft het er zelf naar gemaakt, want hij heeft Dicky het ergste laten overkomen wat een hond gebeuren kan. Hij heeft Dicky ten aanzien van heel helling III voor gek laten lopen.

't Zat zo. Dicky heeft, we vertelden het U reeds, aan boord zijn natje en droogje. Dicky moet ook zijn natje

en droogje kwijt. Hij vond, zeer terecht, het gebied tussen de rails van de kraanbaan langs de helling een bij uitstek geschikt hondentoilet. Ruim, licht en hygiënisch. Zodoende dwaalde Dicky nog al eens tussen de rails. Op een goeie dag, juist toen Dicky aanstalten maakte om zijn droogje aan Boele cadeau te doen, kwam Jan de Reus in aktie. Hij greep de spreekbuis, waarmee hij met zijn klanten beneden kan praten (beneden aan de kraan hangt de hoorn, waaruit duidelijk hoorbaar zijn stem komt) en sprak: „Woef!” Dicky rees verbaasd op uit zijn inmiddels hurkende houding en keek om zich heen. Niks te zien. Gek is dat. 'k Meende toch duidelijk... zeker vergist... nou ja... 'k ben ook zo jong niet meer... 'k Ga maar weer zitten. „Woef, woef!”

Andermaal veerde Dicky op. Keek links en rechts, liep naar voor, liep naar achter en gaf blijk van opperste verbazing. Hij had het niet meer.

Waar zat die rothond in vredesnaam? „Woef, woef” klonk het weer uit de hoorn en toen merkte Dicky pas waar het geluid vandaan kwam. Hij hief een woest geblaf aan tegen de hoorn, maar Jan de Reus blafte net zo hard terug. Dicky voelde zich genoodzaakt over te gaan op kopstem en jankte een meelijwekkende aria, die tot de hoge C liep of daaromtrent.

En dat kon Jan de Reus niet. Hij beschikt over een goeie blaf, maar een tenor wordt hij nooit. Hij kon trouwens niet meer ook, want het lachen belette hem verdere aktie. Waarna Dicky zijn droogje een beetje beverig tussen de rails deponeerde.

Gaat U naar de kontaktavond?

De kontaktavonden van 22 en 29 oktober a.s. zullen verzorgd worden door onze eigen verenigingen. De toneelvereniging, de muziekvereniging, het mannenkoor, het dameskoor „Advendo”, de majorettes en het kinderkoor hebben de handen ineengeslagen en bereiden de uitvoering van een showprogramma voor. Diegenen, die een hoge graad van perfectie vereisen en die een avond willen meemaken, waarbij de kwaliteit van het gebodene boven alle lof verheven is, kunnen beter thuisblijven. Diegenen echter, die het amateurisme een warm hart toedragen en die iets mee willen proeven van de gespannen, maar ook prettig aandoende sfeer, die kenmerkend is voor eigen uitvoeringen, die zullen een fijne avond beleven. Die nemen wat onzuiverheden, een paar oneffenheden en de zenuwen van de uitvoerenden voor lief en gaan er in de zaal eens goed voor zitten om te kijken en te luisteren naar wat onze eigen mensen er van terecht brengen. Wij kunnen geen enkele voorstelling doen. Wel weten we, dat er stug gewerkt wordt aan een programma,

dat met grote zorg is opgebouwd. Waarbij gebroken is met de traditionele sleur van muziek op/af, mannenkoor op/af, dameskoor op/af en tot slot een paar nummertjes met de hele groep. Grote zorg is besteed aan de décors, die speciaal voor deze uitvoering door de heer Hubregtse zijn geschilderd. Al met al zou het U wel eens hard mee kunnen vallen. Na afloop is er voor de dansliefhebbers gelegenheid om zich in allerlei dansfiguren uit te leven en voor de niet-dansers is het aanbevelenswaardig om bij een drankje na te praten over het gebodene. En te kijken naar de dansers, want ook dat is een amusante bezigheid. Mochten wij bij U de indruk gewekt hebben, dat we kritiekloos naar onze amateurs moeten luisteren, dan haasten we ons te verklaren, dat zulks niet het geval is. Amateurs, althans serieuze amateurs, hebben juist behoefte aan kritiek. Mits deze opbouwend is en bedoeld om te stimuleren. Kleinerende kritiek kunnen ze missen, omdat het afbreekt.

Wel, onze verwachtingen zijn hoog ge-

spannen en met belangstelling zullen we de verrichtingen op het toneel volgen. We hopen van harte, dat alle voorafgaande moeite zal resulteren in een groot succes. We hopen ook, dat alle vaste bezoekers van de kontaktavonden ook nu weer van de partij zullen zijn. Dat hebben de vele medewerkers aan het programma wel verdiend.

CONCENTRATIE! Vol ijver wordt geoefend om tot een goed resultaat te komen. Hier ziet u enkele dames van het dameskoor „Advendo”.

REPETITIE! Dirigent Leen Meuzelaar neemt met de koren de stukken door terwijl tonelisten hun illustrerende taak daarbij gestalte trachten te geven. Op de achtergrond één der speciale décors.

**LIJST VAN BIJ
PERONEELSVERENIGING
„BOELE” AANGESLOTEN
BEDRIJFSVERENIGINGEN
MET SEKRETARIATEN**

Boele's Hengelsportvereniging	P. A. Ouwens, Wilhelminastraat 4, Bolnes.
Voetbalvereniging B.S.M.	G. T. Harreman, de Wetstraat 136, Bolnes.
Boele's Klaverjasvereniging	H. de Deugd, Troelstrastraat 85, Ridderkerk.
Boele's Toneelvereniging	I. Vroegh, Reijerweg 207, Slikkerveer.
Tafeltennisvereniging B.S.M.	P. v. Gent, v. Beethovenstraat 8, Slikkerveer.
Boele's Damvereniging „Ons Genoegen”	W. L. Humphrey, Ringdijk 584, Bolnes.
Wandelsportvereniging Boele	G. Gerritsen, Wilhelminastraat 10, Bolnes.
Postzegelvereniging „Boele”	R. v. Uden, Steynstraat 8, Bolnes.
Boele's Muziekvereniging „Excelsior”	S. M. du Pree, de la Reystraat 35, Bolnes.
Boele's Mannenkoor	J. Hubregtse, v. Beethovenstraat 146, Slikkerveer.
Kaatsvereniging „Boele”	B. Fokkema, Burg. de Zeeuwstraat 374, Ridderkerk.
Auto Hobby Club	F. A. A. Grootveld, Petuniastraat 57, Zwijndrecht.

PERSONALIA

JUBILEA

25 jaar

- 14-10 G. v. d. Schoor, scheepsbeschieter
- 21-10 F. C. J. Sliep, ijzerwerker
- 18-11 J. C. van Boggelen, koker/perser

In dienst getreden zijn:

- 18- 8 J. Suarez Gonzalez, brander
E. J. Martin Lopez, lasser
- 19- 8 J. M. Arribas Hermida, el. lasser
- 23- 8 W. Buijs, i.l. metaalbewerker in de
scheepsbouw
Mej. T. de Haan, Adm. medewerkster
Personeelszaken
- 25- 8 J. Caamaño Varela, brander
- 30- 8 A. Brussee, i.l. bankwerker
R. Timmers, i.l. brander
T. Hoogerwaard, i.l. bankwerker
C. M. Bijkerk, adm. medewerker
rekeningenafdeling
- C. L. Verkamman, magazijnbediende
- 31- 8 H. A. v. d. Linde, i.l. stellingmaker
- 1- 9 P. E. Verboom, medewerker teken-
kamer mach.bouw
- 3- 9 F. F. Murcia Garcia, plaat-/bankwer-
ker

- 6- 9 H. C. Jorissen, praktikant werktuig-
bouw
H. Kooijman, hulp-ijzerwerker
- 13- 9 M. Cillari, hulp-ijzerwerker
Mevr. M. W. v. Zeland-Burgerhout,
typiste correspondentie-afdeling
J. L. Brijs, i.l. ijzerwerker

Terug uit militaire dienst:

- 13- 9 J. de Koning, draaier

De dienst verlaten hebben:

- 12- 8 J. Ruiz Lopez, el. lasser
D. Rodo Rama, el. lasser
L. Moreno Tabuenca, ketelmaker
- 13- 8 E. N. van Kuijk, hulp-ijzerwerker
- 18- 8 T. W. Windsant, i.l. bankwerker
- 20- 8 G. H. J. Kuipers, i.l. bankwerker
J. G. J. Kraaievanger, i.l. metaalbe-
werker in de scheepsbouw
- 23- 8 J. Paz Carregal, electriciën
- 27- 8 A. de Jong, praktikant werktuigbouw
B. Groen, werfautochauffeur
A. C. v. d. Giessen, praktikant werk-
tuigbouw
- 31- 8 Mevr. E. H. v. Vliet-v. Bezooijen,
typiste correspondentie-afdeling
J. J. Gouw, adm. medewerker boek-
houding
C. v. Oostende, i.l. lasser
- 1- 9 J. R. Alcock, hulp-ijzerwerker

- 6- 9 C. Dalrymple, hulp-ijzerwerker
G. Kennedy, hulp-ijzerwerker
J. Gold, hulp-ijzerwerker
J. J. Aherne, lasser
- 9- 9 V. Moreno Tabuenca, el. lasser
- 10- 9 J. Liboreiro Morales, lasser
T. Diepenhorst, ijzerwerker
J. W. Waasdorp, i.l. ijzerwerker

Voor eerste oefening naar militaire dienst:

- 3- 9 A. den Hartog, bankwerker

Gepensioneerd:

- 23- 8 T. van Wingerden, ijzerwerker

Geboren:

- 25- 8 Yolanda, dochter van de heer en
mevrouw Benitez-Pulido
- Pieterella, dochter van de heer en
mevrouw Kranendonk-Boer
- 27- 8 Asunción, dochter van de heer en
mevrouw Bergillos-Ruiz
- 28- 8 Monique, dochter van de heer en
mevrouw Dubbelman-Broere
- 13- 9 Aydan, dochter van de heer en me-
vrouw Yurtseven-Yilmaz

Gehuwd:

- 5- 8 de heer J. Slootjes met mej. C. F.
Bervoets
- 13- 8 de heer P. Ouwens met mej. L. de
Ruiter

IN MEMORIAM

Op 25 augustus 1971 overleed op
57-jarige leeftijd de heer

**GUSTAAF EDUARD NICOLAAS
PONDER,**

die van 15 oktober 1951 tot aan zijn
overlijden in dienst van ons bedrijf
is geweest, oorspronkelijk als ma-
chine-bankwerker, later als tekenaar-
constructeur op de tekenkamer Ma-
chinebouw.

De heer Nicolaas Ponder ging op
2 augustus 1971 voor familiebezoek
naar Amerika en werd reeds tijdens
de reis onwel. Na zijn aankomst in
Amerika moest hij in een ziekenhuis
worden opgenomen, alwaar hij is
overleden.

Hij heeft zijn werkzaamheden steeds
met volle toewijding verricht, ook

tijdens de laatste jaren toen zijn ge-
zondheid achteruitging.

Voor zijn medewerkers was hij
steeds een behulpzame en sympa-
thieke collega.

Op 28 augustus 1971 overleed op
69-jarige leeftijd de heer

LEENDERT VAN BRUGGE,

die van 26 april 1915 tot aan zijn
pensionering op 14 december 1966
in dienst van ons bedrijf is geweest.
Het grootste gedeelte van de 51 ja-
ren dat de heer Van Brugge in ons
bedrijf werkzaam was, was hij koker.
De laatste jaren verrichtte hij in ver-
band met zijn gezondheid magazijn-
werkzaamheden.

De heer Van Brugge was een toe-
gewijd en trouw medewerker en

drager van de zilveren ere-medaille
verbonden aan de Orde van Oranje-
Nassau.

Op 4 september 1971 overleed op
67-jarige leeftijd de heer

PIETER BROERE,

die van 23 februari 1928 tot aan zijn
pensionering op 29 april 1969 in
dienst van ons bedrijf is geweest als
krasseur.

De heer Broere was een uitermate
nauwkeurig vakman die een centrale
plaats in de machinefabriek innam.
Door zijn vakmanschap stond hij bij
zijn collega's in hoog aanzien.

Wij gedenken hen als toegewijd
medewerkers van ons bedrijf en wen-
sen hun familie de kracht toe om
dit verlies te kunnen dragen.